

5841 2den Beh. af Lovf., hvorb. Regi. bemynd. t. at medd. den „danste Landmandsb.“ forff. Beg. 5842

tænke os paa at rælle en lille Finger frem til den, der let kan tage den hele Haand. Naar nu tillige, som jeg bemærkede før, Bestemmelsen er affattet med særligt Hensyn til, at det ikke skal blive vanskeliggjort Banken at komme over til en saadan Ordning, saa synes det mig, at dette havde Krav paa, om ikke en særlig Anerkjendelse fra det ærede Medlems Side, thi han er allfor ensidig som Landmandsbankens Representant til, at han kan være tilbøielig til at se det fra et saadant almindeligt Standpunkt, men at det burde have bidraget Noget til at formilde de særdeles stærke Udtryk, som det ærede Medlem tillod sig at bruge. Heller ikke vort Forslag under Nr. 12 er det ærede Medlem tilfreds med, og dog tror jeg, at naar Alt kommer til Alt, er det et Forslag, ved hvilket Bankens Soliditet kun kan vinde, men som i alt Fald fra Lovgivningsmagtens Standpunkt maa siges at være ganske forsvaelligt og berettiget. Det blev ved Sagens 1ste Behandling stærkt krævet fra forskjellige Sider, at der skulde afgives en Garanti for, at de Obligationer, som udstedtes fra Banken, ikke paa nogen Maade bleve Lotteri- eller Præmieobligationer. Det er dog virkelig ikke nogen saa ubillig Fordring eller nogen saa unaturlig Fordring netop lige overfor denne Bank, der, hvad man nu for Resten vil sige om den, har havt den Skyggeside, at den ved og umiddelbart efter sin Fødsel har indført hos os forskellige tydske Børsnoter, som ingenlunde ere heldige for den sunde Forretning, og det er en bestemt Sag, at man netop i Tydskland spekulerer meget stærkt med Præmieobligationer forskellige Retninger, og at der snart ikke er nogen Kommune, der har stiftet Vaan, uden at gjøre det med Benyttelse af den Trængsel til at spille, som er trængt saa dybt ind i Måserne, og at som Følge deraf Præmieobligationer af alle Arter oversvømme det tydske Marked (Sager: Det er forbudt!). Det er muligt, at det er forbudt, men desuagtet er det vist, at Præmieobligationer eksistere i stort Omfang, saa maa

de tydske Banker vel have opfundet den Kunst at „omgaa“ Loven, som er stillet i Udfigt ogsaa hos os. Vist er det, som sagt, at Præmieobligationerne eksistere i meget stort Omfang. Det synes altsaa ikke urigtigt, at der fra Statens Side tages en Bestemmelse i den Henseende, og der kunde da ganske simpelt staa, at alle udtrukne Obligationer skulde udbetales til pari. Men vi ere under vore indbyrdes Forhandlinger blevne gjorte opmærksomme paa — vi vare jo desværre ganske ensidige, Thinget vilde ikke nedsætte noget Udvalg, der var ikke Tale om at faae Representanter fra de forskjellige Grupper her i Salen, vi ensidige Ser. maatte søge at bringe vort Endringsforslag frem i den Skikkelse, som mindst kunde forvirre Forhandlingen, og som Følge deraf savnede vi den alsidige Indsigt, som et Udvalg kunde have havt til sin Råadighed — vi ere, som sagt, blevne gjorte opmærksomme paa, at hvis der optoges en Bestemmelse som denne, at Obligationerne skulde udrækkes til pari, kunde vi derved komme til at gjøre nogen Skade, og det laa ikke indenfor vor Hensigt. Det er nemlig blevet sagt, at hvis saadanne Papirer, der jo vilde blive udstedte med en Rentesod højere end den almindelige, gaa over pari, og der da udrækkes Obligationer til Betaling, vil det være et Tab for de Obligationseiere, hvis Papirer udrækkes, medmindre man indsætter en saadan Bestemmelse, hvorefter Banken faar Ret til at udbetale Obligationerne, ikke efter den paalydende Verdi, men efter den højeste Børspris. Derved er der naaet Alt, hvad det kan interessere Banken at naae, nemlig dette, at Obligationseierne ikke tabe, naar Papirerne udrækkes, men der er forhindret, hvad Staten har Interesse i at forhindre, nemlig, at der til disse Foretagender indttes en Lotteriforretning, som vi efter vor Lovgivning anse for at være uheldig, og som Staten i det Hele taget stiller sig fjendlig til. Det ærede Medlem forment, at det vilde være et Vaand for Banken. Ja, det er netop Meningen, at det skulde være et Vaand for